

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Forstóber Gábor ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. felpereseknek** a dr. Forintos Éva ügyvéd által képviselt **-alperes** ellen földhaszonbérleti szerződés felmondása iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2008. szeptember 24. napján meghozott 17.P.20.273/2008/14. számú ítélete ellen az I-II.r felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett, az I-II.r. felperest fizetésre kötelező rendelkezéseit megváltoztatja akként, hogy a felpereseket 7.537.408,- (Hétmillió-ötszázharminchétezer-négyszáznyolc) Ft tőke és kamata fizetésére kötelező rendelkezést mellőzve a viszontkeresetet ezen összeg erejéig elutasítja.

Mellőzi továbbá azt az ítéleti rendelkezést, amely a felpereseket esetlegesen további 1.780.000,- (Egymillió-hétszáznyolcvanezer) Ft beszámítására jogosította fel.

Az elsőfokú ítéletnek a feleket a feljegyzett illeték viselésére kötelező rendelkezéseit akként változtatja meg, hogy az I-II.r. felperesek által fizetendő illeték 330.400,- (Háromszázharmincezer-négyszáz) Ft, az alperes által fizetendő illeték 569.600,- (Ötszázhatvankilencezer-hatszáz) Ft.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára az illetékügyben eljáró illetékes adóhatóság külön felhívására 119.600,- (Egyszáztizenkilencezer-hatszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I-II.r. felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 235.000,- (Kettőszázharmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek, valamint "A" és "B" között 1998. 06. 30-án határozott, 2016. december 31. napjáig terjedő időre haszonbérleti szerződés jött létre. A haszonbérleti szerződést a felek többször arra tekintettel módosították, hogy a szerződés tárgyát képező ingatlanok időközben kizárólag az I. illetőleg II.r. felperesek tulajdonába kerültek. A szerződés 11. pontjában rögzítették a felek, hogy a haszonbérbeadókat azonnali hatályú felmondási jog illeti meg a Ptk. 457. §. (2) bekezdésében, illetőleg az 1994. évi LV. törvény 18. §-ában foglaltak szerint, azaz amennyiben a haszonbérelő a haszonbérleti díj fizetésével késedelembe esik. A felek megállapodtak abban is, hogy amennyiben a haszonbérbeadók azonnali hatályú felmondási joggal élnek, az elszámolást a szerződő felek között akként szabályozzák, hogy az azonnali hatályú felmondás kézbesítését követő 3 hónapon belül szakértőt kérnek fel az ültetvény, valamint a haszonbérelő által elvégzett egyéb beruházás szerződés megszűnéskori forgalmi értékének megállapítására. A haszonbérbeadók a szakértő által megállapított értékből levonásba helyezik a még fennálló tartozást, az így megállapított összeget a földhaszonbérleti szerződésből 2016-ig fennmaradó időszak alatt évente egyenlő részletekben kötelesek a haszonbérelő részére megfizetni.

A Vas Megyei Bíróság P.20.586/2003/37. számú 37. sorszám alatti részítéletével az időközben módosított felperesi kereseti kérelem alapján megállapította, hogy a felek között 1995-ben létrejött földhaszonbérleti szerződésnek az I.és II.r. felperesek által 2002. október 4-én történt azonnali hatályú felmondása érvényes. Kötelezte az alperest, hogy a per tárgyát képező a haszonbérleti szerződéssel érintett ingatlanokat 15 napon belül bocsássa az I. és II.r. felperesek birtokába, valamint fizessen meg az I.r. felperes részére 753.836,-Ft-ot és ezen összeg 2002. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi a költségvetési törvény szerint meghatározott kamatát, míg a II.r. felperes részére 2.503,-Ft-ot és ezen összeg 2002. november 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi a költségvetési törvény szerint meghatározott kamatát. Egyúttal kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg az I. és II.r. felpereseknek 194.030,-Ft perköltséget.

Az alperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Pf.I.20.055/2004/10. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét az indokolásra is kiterjedően azzal hagyta helyben, hogy az azonnali hatályú felmondás a felek által 1998. június 30. napján megkötött haszonbérleti szerződés vonatkozásában érvényes. A jogerős részítéletet megelőzően a P.20.586/2003/4-I. végzéssel a megyei bíróság a szerződéssel érintett ingatlanokat ideiglenes intézkedés keretén belül a felperesek birtokába adta. Ez a végzés a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.306/2003/2. számú végzésével emelkedett jogerőre. A birtokba adásra 2003. szeptember 20-án került sor.

Az I.r. felperes az alperes megalakulásától kezdve az alperes tagja volt, 2002. június 1-ig.

Az alperes 2002. június 30-ig hatályos társasági szerződése alapján a 2001. évi veszteség rendezése érdekében 10 %-os mértékű pótbefizetési kötelezettséget írt elő a 3/2002. (II.11.) taggyűlési határozatával. Az I.r. felperes, valamint a perben nem álló "A" és "C" tagsági viszonya 2002. július 1-ével arra tekintettel szűnt meg, hogy pótbefizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget..

2005. január 6-án engedményezési szerződés jött létre "C" és az I.r. felperes között, mely szerint "C" az I.r. felperesre engedményezte az alperessel szemben fennálló, összesen 5.621.997,-Ft és annak kamatai iránt fennálló követelését. E követelés az engedményező törzsbetétjéből (2.140.000,-Ft), az ezen összeg után 2002. július 1. napjától kezdődően járó késedelmi kamatokból, valamint az engedményező által az alperes számára nyújtott tagi kölcsön (3.481.997,-Ft) és a tagi kölcsön után 2002. július 1. napjától járó késedelmi kamatból állt. 2005. január 5-én az I.r. felperes és "A" között engedményezési szerződés jött létre, mely szerint "A" az I.r. felperesre engedményezte az alperessel szemben fennálló, összesen 40.400.000,-Ft és kamatai iránt fennálló követelését. Ez a követelés a "A" nevén szereplő törzsbetét (35.400.000,-Ft) összegéből és ezen összeg után 2002. július 1. napjától kezdődően járó késedelmi kamatból, valamint az engedményező által az alperes számára korábban nyújtott tagi kölcsönből (5.000.000,-Ft) állt.

Az alperes 2005. január 19. napjától felszámolás alatt áll.

A Vas Megyei Bíróság P.20.586/2003/37. számú részítéletének jogerőre emelkedését követően a korábban előterjesztett viszontkeresi kérelmét többször módosítva az alperes kérte, hogy a bíróság a fölhaszonbérleti szerződés megszűnésével kapcsolatos elszámolás körén belül kötelezze a felpereseket 72.727.704,-Ft és ezen összeg után 2004. június 16. napjától járó kamatok megfizetésére .

A felperesek a viszontkeresettel szemben beszámítási kifogást terjesztettek elő, melyet szintén többször módosítva végül 33.968.473,-Ft tőke és 15.266.953,-Ft lejárt kamat, valamint további 10.700.000,-Ft és ezen összeg után 2002. július 1. napjától járó kamat (az I.r. felperes üzletrésze) 35.400.000,-Ft és ezen összeg után 2002. július 1. napjától járó kamat, valamint 2.140.000,-Ft és ezen összeg után 2002. július 1. napjától járó kamat (az engedményezett követelések, üzletrészek értéke) iránt tartották fenn.

Másodlagosan kérték azt, hogy az ingatlanokon részesített öntöző beruházás vonatkozásában, amennyiben a bíróság nem az eredeti állapotot állítja helyre, hanem megtérítési kötelezettséget ír elő a felperesek számára, az öntöző berendezésnek a teljesen használhatatlan részére értéket ne számoljon a bíróság. Az alperesi beruházásokkal kapcsolatban a megghiúsult gyümölcstároló és hűtőház, valamint az öntöző csőrendszere vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítását kérték.

Az I.r. felperes üzletrészevel, illetőleg az engedményezési szerződésekkel kapcsolatos beszámítási kifogással összefüggésben hivatkoztak régi Gt. 130-149. §-aiban írtakra. Előadták, hogy a beszámítás a Cstv. 38. §. (3) bekezdése alapján lehetséges, mert követelésüket teljes körűen nyilvántartásba vette az alperes ellen indult felszámolás eljárás során a felszámoló. Előadták, hogy a Gt. 132. §. (1) bekezdése alapján a pótbefizetési kötelezettséget a taggyűlés kizárólag a veszteségek fedezésére írhatja elő. Figyelembe véve azt a tényt, hogy az alperes mérleg szerinti eredménye 1998-tól kezdve folyamatosan mínuszban volt 2001. évi kötelezettségállománya pedig 189.000.000,-Ft volt, álláspontjuk szerint az I.r. felperest terhelő 1.070.000,-Ft-os pótbefizetési kötelezettség már semmilyen jelentőséggel nem bírhatott a veszteségek fedezése szempontjából. A Gt. 13. §., 130. §., 146-

149. §-ai szabályozzák azt, hogy a pótbefizetési kötelezettség elmulasztása esetén milyen eljárási szabályok alkalmazandók. Az alperesnek már régen el kellett volna számolnia az I.r. felperessel az üzletrésze tekintetében. E kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget. Hivatkoztak arra, hogy a Gt. 149. §-a szerint a tagsági jogviszony 13. §. szerinti megszűnése és a tag kizárása esetében ha az árverés eredménytelen volt, a volt tag a törzsbetéte összegére tarthat igényt. A törvény 132. §-ának utaló szabálya a pótbefizetés elmaradása miatti tagi jogviszony megszűnésére kifejezetten a törvény 13. §-ának alkalmazását írja elő. Az engedményezések tényét teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolták. Kétségtelen, hogy a Ptk. 328. §. (3) bekezdése szerinti értesítési kötelezettségnek az alperes irányába az engedményező és az engedményes nem tett eleget, de ettől függetlenül az engedményezés az okiratban foglalt időpontban érvényesen létrejött. Ezt meghaladóan a felperesek előadták, hogy az alperes felé fennálló fizetési kötelezettségüket a fölhaszonbérleti szerződés 11. pontjában írt elszámolási rend szerint 2016-ig teljesíthetik.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a Cstv. 38. §. (3) bekezdése szerint csak a felszámoló által indított perben van helye beszámítási kifogásnak. Álláspontja szerint a felperesek üzletrészeinek forgalmi értéke, illetőleg az engedményezett üzletrészek forgalmi értéke a felszámolás kezdő időpontjában gyakorlatilag nulla Ft volt.. Nem vitatta, hogy a beszámítási kifogás tárgyát képező üzletrészekkel az alperesi társaság nem számolt el, de azt a felszámoló sem ismerte el hitelezői igényként. A felszámolás kezdő időpontjáig az alperes „felélte” a tagok által rendelkezésre bocsátott 107.040.000,-Ft-os törzstőkét, így a perben érintett üzletrészeket is. Az alperes hivatkozott a Gt. 13. §. (1) és (2) bekezdésében, valamint a Cstv. 35. §. (1) bekezdésében írtakra. Álláspontja szerint a Ptk. előírásai ellenére az engedményezési szerződésről az alperes értesítést nem kapott, így nem lehet aggálytalanul megállapítani azt, hogy az I.r. felperes a felszámolás kezdő időpontjában valóban a követelések jogosultja volt. Hivatkozott az alperesi ügyvezető által a felszámolóhoz írt tájékoztatóra, mely nem tartalmaz utalást 2005. március 21-én arra nézve, hogy az engedményezési szerződésekről az értesítés megtörtént volna. Az I.r. felperes ezt meghaladóan nem bizonyította a tagi kölcsönök összecszerűségét, lejáratát, kamatfeltételeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 180 napon belül a peres felek között 1998. június 30. napján kelt írásbeli földhaszonbérleti szerződéssel érintett ingatlanokon a gyümölcstároló helyén létesített 25 db 40 x 40 cm keresztmetszetű, változó magasságú betonlap-testet távolítsa el, valamint a befejezetlen hűtőház beruházással érintett 65 db 1,2 x 1,2, illetőleg 0,8 x 0,8 m2 keresztmetszetű vasbeton pontalap és 1 „U” alakú 30 m hosszú, 70 cm átlagos magasságú pincefalazó elemekből álló falszakasz, valamint az öntöző-beruházás vonatkozásában az eredeti állapotot állítsa helyre. Amennyiben az alperes a fenti határidőn belül a helyreállításra vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a megyei bíróság feljogosította a felpereseket az eredeti állapot helyreállításával kapcsolatos munkálatok elvégzésére és ebben az esetben a felperesek jogosultak az alperes jelen ítéletben meghatározott követelésébe 1.780.000,-Ft beszámítására. A megyei bíróság kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 180 napon belül 7.537.408,-Ft-ot és ezen összegnek 2008. október 1. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintet naptári félévet megelőző utolsó napon

érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, ezt meghaladóan a megyei bíróság a keresetet, illetve beszámítási kifogást elutasította.

Kötelezte egyúttal a felpereseket, hogy fizessenek meg 450.000,-Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg további 450.000,-Ft feljegyzett eljárási illetéket, azzal, hogy egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes viszontkeresete 56.707.434,-Ft erejéig alapos. A felperesek beszámítási kifogását összesen 49.170.026,-Ft-ban találta alaposnak, amelyből 33.968.423,-Ft a tőke és további 15.210.603,-Ft a kamat. A beszámítási kifogásban vette figyelembe a peres ügy kapcsán indult további bírósági eljárásokban megítélt perköltségeket, illetőleg a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igényekkel kapcsolatos az I.r. felperes által megfizetett regisztrációs díjat is.

A felperesi üzletrész, illetőleg az engedményezési szerződésekkel kapcsolatos felperesi beszámítási kifogással összefüggésben azt állapította meg, hogy a Cstv. 36. §-a szerint a beszámításnak feltétele, hogy az ezzel kapcsolatos igényt hitelezői igényként a felszámoló nyilvántartásba vegye, az viszont már nem feltétel, hogy a követelés a felszámoló részéről elismert legyen. Erre tekintettel nem volt akadálya, hogy a felperesek beszámítási kifogásukat a perben érvényesítsék.

Az üzletrészek vonatkozásában a beszámítási kifogást az elsőfokú bíróság jogalapjában tekintve alaposnak találta. Az összecszerűségét illetően arra az álláspontra helyezkedett, amennyiben a tagsági viszony a Gt. 13. § alapján a vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztása miatti szűnik meg, a társaság az üzletrészt magához vonja. Ezt követően az értékesítés eredménytelensége esetén a társaság az üzletrészből befolyt ellenértékkel köteles a volt taggal elszámolni. A perbeli esetben azonban az állapítható meg, hogy az I.r. felperes, illetőleg "A" és "C" üzletrészből ellenérték nem folyt be. Az üzletrészeket névértéken beszámítani nem lehet, azok tényleges értéke 0 Ft, ezért a megyei bíróság ezen beszámítási kifogását a felpereseknek elutasította.

Az ítélet ellen az I., II.r. felperesek terjesztettek elő fellebbezést, kizárólag az I.r. felperes saját üzletrésze, valamint az engedményezett üzletrészek tekintetében a beszámítási kifogás körében. Fellebbezésükben hivatkoztak arra, hogy a megyei bíróság helytállóan utalt az árverési értékesítési eljárásnak a régi Gt-ben meghatározott szabályaira, azonban nem vette figyelembe a régi Gt. 149. §-át, mely szerint a tagsági jogviszony 13. §. szerinti megszűnése és a tag kizárása esetében, ha az árverés eredménytelen volt, a volt tag csak a törzsbetétenek általa szolgáltatott hányadára, illetve a törzsbetéte összegére tarthat igényt. Utaltak az e jogszabályhelyhez fűződő törvényi indoklásra, mely szerint „A kizárt tagot is védi a törvény, mert ha az üzletrészt legalább névértéken nem sikerült értékesíteni, akkor is legalább az általa befizetett törzsbetételre igényt tarthat. Veszteséges társaság esetén, ahol az üzletrészt értéke a törzsbetétel mértékénél alacsonyabb, a tag számára ez kifejezetten kedvező is lehet. A törvény ezzel a megoldással is a felelőtlen és megalapozatlan kizárások elkerülését kívánja elérni, fokozván ezzel a jogbiztonságot.”

Ezt meghaladóan támadták az elsőfokú ítéletet azzal kapcsolatban is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen 180 napos teljesítési határidőt állapított meg a felperesek részére. E rendelkezést az elsőfokú ítélet azzal indokolta, hogy az alperes felszámolási eljárás alatt áll. Ezzel szemben a peres felek között létrejött haszonbérleti szerződés 11. pontja akként rendelkezett, hogy az elszámolást követően fizetési kötelezettségüknek a felperesek 2016-ig évenként egyenlő részletekben kell, hogy eleget tegyenek. A Cstv. 35. §. (1) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontjában a gazdálkodó szervezet valamennyi tartozása esedékessé válik, ez a rendelkezés azonban csak a felszámolás alá került gazdálkodó szervezetre vonatkozik és nem alkalmazható a felperesekkel szemben. Amennyiben a felszámolás előbb véget érne, mint a felperesek részletfizetési kötelezettsége, úgy a felpereseknek a részleteket a cég hitelezői számára kell megfizetniük, így nincs indoka annak, hogy a szerződés szerinti teljesítési határidő ne kerüljön figyelembevételre.

Mindezek alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérték akként, hogy a felperesek által fizetendő összegbe beszámításra kerüljön további 10.700.000,-Ft, valamint annak 2002. július 1. napjától számított késedelmi kamata, valamint 35.400.000,-Ft és 2.140.000,-Ft és az ezen összegek után 2002. július 1. napjától járó kamat. Másodlagosan előterjesztett fellebbezési kérelmük az elsőfokú ítéletben megállapított teljesítési határidő a haszonbérleti szerződés rendelkezéseinek megfelelő megváltoztatására irányult.

Az ítélet tábla a fellebbezést a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta el és az az alábbiak szerint alapos.

Az ítélet tábla egyetért a felperesi fellebbezésben írtakkal azzal kapcsolatban, hogy a peres felek jogviszonyára alkalmazandó 1997. évi CXIV. törvény (rég. Gt.) rendelkezései alapján, ha a pótbefizetési kötelezettség nem teljesítése miatt szűnik meg a tagsági jogviszony (rég. Gt. 132. §. (3) bekezdés és 13. §.) a taggal történő elszámolást illetően ugyanazon szabályok érvényesülnek, mint amelyeket akkor kell alkalmazni, ha a tag eleve nem teljesíti vagyoni hozzájárulását. A rég. Gt. 130. §. (1) bekezdése szerint az érintett taggal való megállapodás alapján kell értékesíteni ilyen esetben a tag üzletrészt. Megállapodás hiányában a tagsági jog megszűnésétől számított 60 napon belül nyilvános árverést kell tartani. A rég. Gt. 149. §-a úgy rendelkezett, hogy amennyiben a tagsági jogviszonya 13. §. szerint szűnik meg és az árverés eredménytelen volt, a volt tag csak a törzsbetéteinek általa szolgáltatott hányadára, illetve a törzsbetéte összegére tarthat igényt.

A perbeli esetben megállapítható, hogy árverésre nem került sor, árverés hiányában pedig nem lehet szó befolyt vételárról sem. A befolyt vételárral a rég. Gt. 148. §. (4) bekezdése szerint kellene elszámolni a volt tag felé. Árverés hiányában azonban a volt tag az üzletrész névértékére tarthat igényt. Vagyis a társaság vesztesége gazdálkodása esetén a volt tag érdekelt a rég. Gt. alapján az árverés eredménytelenségében, hiszen ha a saját tőkéből ráeső rész kevesebb, mint törzsbetéte értéke, úgy eredménytelen árverés esetén is a törzsbetét összegére vált jogosulttá.

A 2006. évi IV. törvény (új Gt.) éppen ezt a problematikus, de egyértelmű és a jogalkalmazóra kötelező rendelkezést korrigálta a 140. §. (6) bekezdésben, amikor már úgy rendelkezik, hogy ha az árverés eredménytelen, a volt tag csak a társaság árveréskori saját tőkéjéből ráeső részesedésre tarthat igényt.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a pótbefizetési kötelezettséget 2002. június 30-ig hatályos társasági szerződése alapján írta elő, a felperes és az alperes közötti elszámolási viszonyra a régi Gt. szabályai az irányadóak.

A régi Gt. már hivatkozott szabályozása alapján tehát a felperes az üzletrésze névértékére tarthat igényt az alperessel szemben, így az I.r. felperesi üzletrész névértékének erejéig a beszámítási kifogás alapos. Tekintettel arra, hogy ez a 10.700.000,-Ft-os összeg nagyobb, mint az az alperesi viszontkereset, melyet az elsőfokú bíróság alaposnak ítélt, a továbbiakban irreleváns, hogy az I.r. felperesre engedményezett további, az üzletrészek névértékére vonatkozó követelésekkel kapcsolatban az engedményezésre mikor és hogyan került sor.

Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor az üzletrészekre vonatkozó elszámolás során arra volt tekintettel, hogy az alperes veszteséges gazdálkodása alapján az üzletrészek tényleges értéke 0,-Ft, így azokat beszámítani az alperesi viszontkereseti követeléssel szemben nem lehet.

Ezért az ítélet tábla a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet, annak megfellebbezett részében megváltoztatta és a viszontkeresetet az I.r. felperesi üzletrésszel kapcsolatban érvényesített beszámítási kifogás erejéig elutasította.

Figyelemmel arra, hogy az I.r. felperesi beszámítási kifogás alapossága azt eredményezte, hogy az alperesi viszontkereset teljes egészében elutasításra került, az ítélet tábla mellőzte azt a további rendelkezést is, amely a felperéseket további beszámításra jogosította fel abban az esetben, ha az alperes az eredeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget.

A fellebbezés eredményeként az alperes 7.537.408,-Ft erejéig pervesztes lett, ennek megfelelően az ítélet tábla az I. és II.r. felperesek, illetőleg az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét is megváltoztatta (Pp. 78. §. (1) bekezdés). A másodfokú eljárásban felmerült perköltségről az ítélet tábla a Pp. 239. §-a alapján irányadó Pp. 78. §. (1) bekezdés szerint rendelkezett. Az alperes által az I. és II.r. felpereseknek fizetendő ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (1), (2) és (6) bekezdéseiben foglaltakra, valamint a kifejtett ügyvédi tevékenységre és a fellebbezési pertárgyértékre figyelemmel állapította meg.

Győr, 2009. december 10. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Szalay Róbert sk.. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
Kiadó: